

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:

Egész évre 16 frt. Negyedévre 4 frt.
Félévre 8 frt. Egy hóra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyitlteri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A pápa öröksége.

Talán hajlamaimnál fogva is — de mindenesetre a közállapotok megfontolásánál fogva, én konzervatív vagyok. Nemcsak azért, mivel a „szabad-élv” jelszót utálatossá tette a sok hypokrizis, mely azt, úgy a politikusi, mint a hírlapírók részéről, körülvette; hanem azért is, mivel a 48-diki vívmányok után, melyeket a maguk szabadelvűségükben teljességükkel fenntartani és valóítani óhajtok, — hazánkban belső fejlesztésénél most már nem a szabadelvű, hanem a konzervatív irányt tartom céliravezetőnek.

Igenis, engem konzervatívra tesz az államesszme, melynek önállósága érdekében a történelemből veszem az okot, s a régi jogjából merítem az érvet; konzervatívra tesz a nemzeti eszme, mely a politikai jogosultság terén törvénybe iktatva hirdeti, hogy „Magyarország” összes honpolgárai az alkotmány alapelvei szerint politikai tekintetben egy nemzetet képeznek, az oszthatatlan egységes magyar nemzetet — és én körömszakadtig védem, oltalmazom, konzerválom ezen oszthatatlan egységet. Mivel konzervatív vagyok: a szélsőbaloldalhoz tartozom, mert csak ezen párt törekvéseiben rejlél a magyar nemzeti eszme, midőn magyar hadsereget kíván; s csak ezen párt törekvéseiben rejlél a magyar államesszme, midőn független Magyarországot kíván; végre, mert csak ezen párt küzd a magyar alkotmány drága kincsének, a vármegyei önkormányzatnak megtartása és fejlesztése érdekében.

Mint konzervatív ember ragaszkodom vallásomhoz, annak egyházi szerkezetéhez és hitágazataihoz; de hiva lévén a lelkiismeret-szabadságának, őszinte tisztelettel viseltetem minden vallásos hit és minden egyházi szertartás irányában. Mint konzervatív ember a tulajdonjog szentségét az európai társadalom egyik fő alapkövének tekintem — éppen ezért a regale megváltást oly alakban, a mint történt, soha sem szavaztam volna meg, még forradalmi időkben sem; mert ez kifosztása volt annak a társadalmi osztálynak, melyet újabban a Lloydok és Journálok a vármegye köpenye alatt vettek eldöbözbe.

Éppen így nem tudnék rá szavazni a papirjavarok szekularizációjára sem. A katolikus Franciaország és a katolikus Olaszország államaitotta a papi

javakat, s a párisi érsek most 24000 frank állami fizetést húz. Bővön is elég egy magánosan álló öreg ember kényelmes eltartására. Nálunk más viszonyok vannak; főpapjaink is mások; és sok egyéb bajunk között e kérdés fölvetését nemcsak időszertülnének, hanem veszélyesnek tartanám.

Mindazon által, bár konzervatív vagyok, de a javak kezelésének és a jövedelmek hovatartozásának némi szabályozása előtttem is szükségesnek látszik. Legújabbban a hercegprímás hagyatéka és végrendekezése tette e szükségletet égetővé.

A latifundiumok ama nagysága, melyekről nálunk az esztergomi, a kalocsai érsek, a nagyváradi püspök és még több főpapjaink közül rendelkeznek, egykétben minden megszorító szabályozás nélkül, közveszélyt rejtget magában. Ily nagy kiterjedésű jószágok, akárki kezében legyenek, már kiterjedésükönél fogva, a nemzeti vagyon jellegével bírnak. Egyetlen állam sem engedhetné meg saját érdekeinek kockáztatását a nélkül, hogy ekkora földbirtok, vagyis az ország testének egy nagyterjedelmű integráns része p. o. külföldi tulajdonos kezében legyen. Annyi volna ez, mint megengedni, hogy az adózási tekinteteken kívül, minden egyéb tekintetben, a haza földje darabokra törölve elidegenítenessék.

A püspökségek alapításánál, királyaink az ország kulturális és honvédelmi szükségleteit óhajtották fődözni. Bármiként változtak az idők, Magyarországon nem szűnt meg az a felfogás, hogy a főpapok kezében levő fejedelmi vagyonnak hazai közszolgája van. Éppen ezért sajnálattal olvassuk, hogy az esztergomi érsek dominiumainak összes gazdasági fölszerelés a végrendeleti örökösök között felosztatik. Nem egyéb ez, mint törvényesen megengedett kifosztása ama birtokoknak. A mezőgazdaságnak olyan szüksége van a fölszerelésre, mint a gépnek a fűtésre. Instrukció nélkül olyan mint a leszerelt ágyú: csak teher, haszon nélkül. Százszor haldokalt fölszerelés nélkül hagyni annyi, mint a nemzet közgazdasági életéből sok millió értéket kivonni, s oly tökéletet paragon hevertetni, melyek százazerezer menő embernek adnak kenyeret. A fölszerelés oly tökélet képvisel, melyre nézve a főpap végrendekezési szabadsága megszorítandó, mert különben minden püspök

halála egyszersmind közvagyon pusztulást jelent.

A hercegprímás végrendeletének egy másik paszussa így szól: „A mi pénzt kasszámban találunk, hagyom az apostoli széknek, azaz az ezidőszerinti pápának”. Nem az arany pénzt, miként egy irányzatos stürgöny elhíresztelte, hanem minden pénzt. Már pedig sok pénzt hagyott hátra a primás. Megszámlálására immár külön hivatal keletkezett. A „pénzszámláló bizottság” hetek óta működik. Első alkalommal másfél milliót találtak. A tegnapi jelentések szerint újabbban találtak, falak közé rejtve 16 különböző szintű zacskóban 431,182 frt 14 kr. Ebből aranypénz 78,206 frt 34 kr; bankjegye 352,975 frt 30. Van ezen kívül 4000 darab piczula is. Van olyan zacskó, melynek tartalma 1 frt 70 kr; van olyan, mely 321,000 frtot tartalmaz. Látható, hogy a földi javak ezacskókban sem valának egyenlően elosztva. Ezeket kívül találtak 26 takarékpénztári könyvet, összesen 953,219 frt 42 kr. értékben. E betéti könyvek ilyen álnéveket alalt szerepelnek: Sion, Fridrich, Denabus, Gladius, Baruch, Poma, Prios, Arzena, Merbos, Fondling, Rómis, Herbst, s.t.b. A takarékpénztári könyvek és a zacskók együttvére 1,384,401 frt 56 krajczár vagyon képviselnek, nem említve a 4000 db. piczulát.

Ezek szerint a „pénzszámláló bizottság” eddigelé közel 3 millió frt pénzkészletet talált. E tömérdék vagyon, a végrendelet értelmében a római pápát illeti.

Magyar nemzeti célokra nem hagyott a „nemzet halottja” egy fillért sem.

A pénzrejtegetéssel, a színes zacskókkal, a furcsa álnévek betétekkel, az 1 frt 70 kros tétellel, a 4000 db piczulával, és azzal a sajátágos tüménnyel, hogy a 18,853 frtos tétel éppen hét zacskóban, hétszer szerepel külön-külön, a 10466 f 15 krajczáros tétel szintén hét zacskóban hétszer szerepel külön-külön — mondom, ezekkel a feltűnően mistikus tünetekkel nem foglalkozom, mert tisztelem a Rapcsákné gyászát. De úgy emlékszem, hogy S'mor alatt burjánzott fel saját egyházmegyéjében a panszlavizmus; úgy emlékszem, hogy midőn az erdélyi magyarság megmentésére alakult egyesület nála kopogtatott, zárt ajtókra talált; úgy emlékszem, hogy a nemzeti mozgalmak élén nem

látam Simornak sem az eszt sem a pénzét: hibázom-e tehát, ha nem úszom együtt a „nemzeti gyász” vitézeivel, hanem a hírlapíró köteles őszinteségével, emlékeim világánál megütközöm azon, hogy ezen haláleset megszegőnyíti hazánkat 3 millióval, és gazdagítja a római pápát 3 millióval?

A mig van hazánkban szegénységben sinlődő katolikus egyház, iskola és pap: addig a hercegprímás pénze nem arra való, hogy a pápai trónus aranyos lábait még jobban megara-nyozza, hanem arra, hogy segítsen a magyar katolikus egyházak iskolák és papok szűkölködő voltán.

Ez az én tiszteletteljes véleményem.

A Simor halálával hazánk szegényebb lett egy főpappal. Ez kipótolható. De hazánk kulturális vagyona megapadt 3 millióval, a mely nem kipótolható. Ez a tömérdék vagyon örökre elveszett hazánkra nézve. Mi nem vagyunk elég gazdagok arra, hogy ilyen érvágásokat gyakran kiálljunk. Minket e veszteség érzékenyen érint. Éppen azért úgy kell szabályozni a dolgot, hogy a pénzkiszivárgásnak ez a neme megakadályoztassék.

B. M.

Politikai hírek.

Kötelező polgári házasság. A temesvári ügyvédi kamara Szilágyi miniszterhez felterjesztendő évi jelentésében, melyet Schweiger Bertalan titkár dolgozott ki, egész határozottsággal a kötelező polgári házasság mellett foglalt állást, mert a házassági jog helyes megoldása csak is ettől várható s az igazi jogszabadság elve, valamint a személyes és anyagi jogrend biztosítása csak is a hűtelező polgári házasság behozatalával érhető el.

Fejérmegye főispánja. Értesülésünk szerint Fejérmegye főispánjának Szegény-Márich Géza cs. és kir. kamarást, az országbírófiát nevezik ki.

A főlegyházi függetlenségi kör f. hó 2-án tartotta meg tisztújítását, mely alkalommal a kör tiszteletbeli elnökévé dr. Holló Lajos országgyűlési képviselőt egyhangulag megválasztották és ezen megválasztást küldöttségileg hozták nevezett képviselő tudomására. A kör tisztviselőitől újból a régi elválasztattak meg nagy lelkesedéssel és pedig elnökké id. Kocsis Sándor, alelnökké Vónó Mihály és Magyar István, jegyzökké Szilka Ferenc és Vónó Béla, pénztárnokká Fekete József és ellenőrré Lajos László.

Bismarck politikája. A „Hamburger Nachrichten” utal arra, hogy Bismarcknak ma is az a politikája, mint tíz esztendővel ezelőtt. Egyrészt megszilárdította a német-osztrák-magyar szövetséget, másrészt védte a hazai termelést és különösen a mezőgazdaságot. Ausztria-Magyarország kívánja most a gabonavámok leszállítását és ezzel rontja a szövetség népszerűségét. A szövetség pedig nem gazdasági, de közös politikai érdekek eredménye. Németország sohasé kívánt gazdasági áldozatokat és Ausztria-Magyarország termelői is megütköznek, ha tőlük áldozatokat kívánnának a politikai barátság okáért. A politikai érdekért a gazdasági független. Tény az, hogy Bismarck minden politikai befolyását labba fogja vetni, hogy a gabonavámok leszállítását megakadályozza és ebben vele tart a német nemzet túlnyomó többsége.

A t. Házból.

Budapest, 1891 február 4.

A munkássegélyezésről szóló törvényjavaslat általános tárgyalása ma véget ért, s a mai ülésnek több érdekes mozzanata volt.

Ordódy Pál után, ki a javaslatot a maga eredeti alakjában fogadta el, felszólalt Beöthy Ákos és ismét egy magas színvonalon álló beszédet tartott, fejtegetvén a munkás-kérdés fejlődését Angliában, kifejtvén aggodalmait a javaslatban célba vett „kényszer” rendszere ellen, szellemesen polemizálva az előadóval.

Utána Baross Gábor miniszter szólott és hosszabb beszédben védte a saját álláspontját, előadván kifogásait a Gaál Jenő által benyújtott határozati javaslat egyes pontjai ellen, de kiemelvén ugyanakkor, hogy a részletes tárgyalásnál, a módosítások elől nem kíván elzárkózni.

Baross után Petrich Ferencz szólalt fel s általánosságban elfogadta a törvényjavaslatot.

Ezután Hegedűs Sándor szólott. Az általános vita utolsó szónoka Tisza István volt, aki főként a mérsekelt ellenzék szónokaival szemben védte a törvényjavaslatot. Az általános vita ezután berekesztett; nagy derűtiséget kellett ezután, mikor az előadó megtartván zárbeszédét, különösképpen találta, hogy Beöthy Ákos „ellenétét látott Mirabeau és az előadó bevezető beszéde közt.” — „Ki ne látta e közt közt ellentétet?” kiálták több oldalról, s nagy derűtlenség támadt. Gaál Jenő, miután zárzása nem volt, csak röviden jelenté ki, hogy az esetben, ha az ő határozati javaslatát nem is fogadtatnék el, nem ellenzi hogy a javaslat a részletes tárgyalás alapjául elfogadtassék.

AZ „ELLENZÉK TÁRCZÁJA”.

1891. Február 5.

Kegyetlen rokonok.

Angolból fordította: Amica

XXXI.

Kivonat a lady Nugent Adéla naplójából,

julius 23-án 188—

(Folytatás.) (71)

Tudva, hogy minő tévedésben vannak, tudva, hogy voltak olyan idők, midőn a feleség reszkett ha a férje rá nézett.

Gyakran láttam őket reszketni — és ő tudja ezt. — És ha én gyűlöltem őt, ő viszont félt tőlem. Sir Guy az ő bosszújának nevezte azt a csomagot, és én elloptam, hogy az én bosszúm lehessen.

— És elolvasta? — kérde Duk.

— Nem; a bátorságom nem terjedt addig. — Nem mertem azt tenni, amíg gyakran próbáltam. Megtettem volna — mondá kezét félénken nyujtva Duk felé és ismét visszahúzva anélkül, hogy Dukot érintette volna — oh édesem, megtettem volna de magáért nem tettem! — Attól féltem, hogy magának árthatok vele — én nem tudom, hogy mitől féltem — soha sem jutott eszembe, hogy ez mennyire egyedül az én titkom, és hogy elégethetem. — Nem olvastam el, de jól elzárva tartottam.

Duk visszataszította nedves homlokáról a szöke haját; dult vonásu megnyult arcával nem hasonlított ahoz a szép fiúhoz, kinek arczépe mosolygó ajakkal nézett le e jelenetre.

— De végre elolvasta — mondá. Az előbb megvallotta. Adja ide hadd lássam.

— Duk ur, — mormogá az asszony könyörgő hangon.

— Adja ide!

Uglowné néma esdeklő mozdulattal nézett rá.

— Még egyszer és utoljára mondom, hogy adja ide!

Szenvedély égett az ifju szemeiben, szenvedély rezgett hangjában; kezének a mozdulata fenyegető volt. — Az asszony engedett; felállott, tántorogva ment a szekrényhez, lassan nyitotta ki, s a csomagot kivette belőle. A mint Duk elkapta tőle, mind a két kezével megfogta az ifju másik kezét.

— Édesem, édesem, — kiáltá kétségbeesetten — kényszerített reá, hogy átadjam! De ha elolvasta, s midőn a rettenetes valót tudja, gondolkozzék melótt valamit tenne. Nem tudtam elégetni — magáért, nem tudtam! De az anyjához sem tudtam vinni, a hogy mindig szándékomban volt tenni. Magára gondoltam és megpróbáltam, de nem voltam képes reá. Mióta elolvastam nem volt nyugtom, majd megbolondultam gyötrelmemben, nem tudva, hogy mit tegyek. Oh, édesem, gondolkozzék maga is ha majd elolvasta!

Duk eltaszította magáról az asszony kezét, s reszkető kézzel bontotta ki a papírokat. Felemelte, ismét elejtette, s az Uglowné fehér arczára nézett.

— Megtudom ebből — kérde — hogy ki volt Langton Márton?

— Igen.

— Mondja meg előbb, mert nincs türelmem addig várakozni míg elolvassam. Azt hiszem, nem jöttem volna ide ha tudtam volna hogy mi vár reám; de már keresztül kell esnem rajt mert különben elveszitem az esze-met. Hamar mondja meg.

Az asszony a Duk föléhez emelte az

ajkait, aztán megrázkodva éles kiáltással húzódt vissza, s lerogyott a székre, kezeibe temetve dult arcát.

— Nem mondhatom meg! — lihegte. Nem merem meg mondani! Olvassa el, miután kiereszkolta tőlem, s ám lássa, hogy az atyja miért nevezte a bosszújának!

Szétpatannásig lüktető halántékokkal, s a fuladásig fájdalmasan dobogó szívvél, tópa zugással a füleiben, nézett Oldcastle Marmaduk a kezében lévő irományokról a gazdasszony összegröngyölt alakjára; kezei hűdegek voltak, egész testében fázott. Aztán egy széket húzott magának az asztalhoz, leült, s a megsárgult boríték tartalmát reszkető ujjakkal terítette ki maga elébe. A legnagyobb papíros — az, melynek lapjai az atyja stírti kézírásával volt borítva — legfelül volt.

Az ifju megrázkodott a mint nézte — rettenetes oly kísérteties volt az! A mint szemei végig futottak a lapot, ideges rángással olvasta el Duk meghalt atyjának a végrendeletét élő anyjához.

Olivia, hány év múlva fogod ezt elolvadni? Ezt a kérdést intézem magamhoz amint írok. Hány év múlva fogod ezt haldokló kezemből kivenni?

Akkor meg fogod érteni hallgatásom okát, nem fedezték még fel azt a kínzó ez-kört, mely arra kényszeríthetett volna, hogy e halgatást akaratom ellen megtörjem, akkor meg fogod érteni azt a szándékomat, melyet soha sem vesztettem el szemem elől, mióta úgy ösmerlek a milen vagy, és mióta te is tudod, hogy nincs titok előttem.

Egy bánatom van midőn ezt írom, ez az egyetlen egy gyenge pont a terveim, sajnálom, hogy nem vizsgálhatom az arcodat midőn ezt olvasod, azt az arcot, a mely egykor a legdrágább, a legemesebb, a legártatlanabb és legszebb volt előttem az egész világban. Hogy szeretlek! — Bá — megengedjem

e hogy régi vakságomnak, elmult ostobaságomnak az emléke most zavarjon meg engemet — engemet, a kinek oly régóta megnyitlak a szemei és oly régóta bölcs vagyok? De milyen vak lehettem midőn elvettelek, midőn szentül hittem, sőt az életemet is reá mertem volna tenni ha tőlem kérdezik, hogy szerelmért szerelmet szívemért szívet adtal cserébe!

Mosolygok magamban midőn elgondolom hogy hogy fogsz majd kinezni midőn ezt olvasod. Mennyit győthetted magad azon kérdésekkel, hány órát tölthetél el tehetetlen tépelődéssel, azon csudálkozva hogy titkot miképen tudtam meg! Azt gondold, hogy nem tudom? Olivia, nem szenvedtél olyan fájdalmat, a mit ne láttam és a mibe ne gyönyörködtem volna. Hogy találtam ki a titkot? Olvasd tovább s megtudod.

Oliva, midőn há asságra léptem veled, — midőn rövid szenvedélyes udvarlásom után megnyertem beleegyezésedet, hogy a feleségem legel — hallottam a Langton Márton nevet említeni — annak az embernek a nevet, kinek könnyelműsége s elvetemlősége már akkor is veszélyt okoztak.

Azok a szegény büszke rokonok a kikkel láttál, a kik irigylek voltak szépségedre, s talán irigyletek tőled, hogy bennem egy vagyonos és magas rangu férjet nyersz, nem mulasztottak el velem tudatni, még pedig mind azzal az agyafúrt gonoszsággal mire csak az asszonyi irigység képes, hogy Langton udvarolt neked és példálózta, hogy te szeretted őt.

— De ők nem mondtak többet, és nem is gyanítottak többet. Oliva, neked a tettetés, a képmutatás második természet; te éppen olyan ügyesen megcsaltad rokonaidat akik gyűlöltek téged, mint engemet aki imádtalak.

Nem hittem nekik — sokkal feltétlenebbül bíztam benned — de egyszer mégis

felemlíttem előttd a nevét. — Emlékezel mily ártatlanul néztél rám? — emlékezel, hogy egy szavaddal egy csókkal minden kételemet elaltattad? — Éppen együtt voltunk midőn az egyik cousinod egy irigy asszony ravaszágával, hangosan olvasta előttünk az újságból, hogy Langton egy spanyol kártya barlangban történt részeg dulakodásban miként veszít el életét.

Kezed a kezemben volt és nem reszkett; tekinteteden nem volt remegés, szemeidet nem sötötödt le az enyéme elött. — Ezt látva, hogy tudtam volna hűtlenségedet gyanítani? Hogy tudtam volna almodni, — hogy az a gazember, kinek halála hírét szemhéjadtam egyetlen egy rezgése nélkül hallgattam végig, megnyert téged és elhagyott, hogy gyermeked volt tőle — az a gyermek, aki midőn ezt olvasod az én nevémet fogja viselni!

— Minden láncban van egy gyenge láncszem; a családias gyegyerzetében is melybe burkoltad magadat, volt egy gyenge pont, melyet az én egészen gyanítlan kezeim megtaláltak.

Ha nem tartottad volna meg a Langton Márton leveleit magadnak. — ha ő nem küldte volna vissza neked azokat a leveleket, melyekben kéred, hogy tegyen igazságot neked, mielőtt gyermeked megszületne, s nevezze és tegye törvényessé azt a házasságot, mellyel megcsalt, — mert te azt hiszem hogy törvényesnek gondoltad, vagy talán csak úgy mondtad azt is mint többi hazugságaidat, — melyek oly könnyen folynak ajkaidról — tehát, ha az elmondott dolgok nem történtek volna meg, úgy én soha sem tudtam volna meg a szegénynek és becsatlenségnak azt az ösvényét, melybe rántottál. De megkaptam a leveleket és átolvastam, és megtudtam hogy milyen bolondná tett, megcsalt, hiszékeny ember voltam.

Szeretném tudni, hogy ilyen nehéz hely-

H i r d e t é s e k.

Sz. 1377—1891.

120. (1—3)

Versenyárgyalási hirdetés

(a posta és távirat palota építésére.)

Kolozsvár szab. kir. város tanácsa a Kolozsvártt építendő **posta és távirat igazgatósági palota** felépítési munkáinak felvállalására nyilvános versenyárgyalást hirdet.

A vállalati munkák a megállapított költségvetés szerint következőleg vannak előirányozva:

1. Földmunka	6492 frt 63 kr.
2. Kőműves munka	92551 frt 94 kr.
3. Kőfaragó munka	2820 frt 81 kr.
4. Szobrász munka	488 frt 58 kr.
5. Ácsmunka	7744 frt 67 kr.
6. Asztalos, lakatos, mázó és tüvegés munka	15539 frt 25 kr.
7. Padozati munka	2878 frt 88 kr.
8. Vasmunka	14602 frt 99 kr.
9. Cserépfedő munka	2329 frt 88 kr.
10. Bádógos munka	2895 frt 81 kr.
11. Szobafestő munka	1245 frt — kr.
12. Kályhas munka	3117 frt 50 kr.
13. Udvarok burkolati munkája	4449 frt 79 kr.
14. Légcsészvezetési munka	1479 frt 80 kr.
15. Kárpitos munka	428 frt 80 kr.
16. Csatornázási munka	885 frt 62 kr.
17. Kerítésfal munka	2570 frt 06 kr.
Összesen	162467 frt 06 kr.

az az **Egyszáz hatvankétezer négyszázhatvanhét forint hat krajczár.**

A pályázat írásos zárt ajánlatok útján történik és versenyezni csak az összes munkanemekre lehet, egyes munkákra érkező külön ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A vállalati árat az ajánlatban a % leengedés kitüntetésével és pénzösszegben is ki kell fejezni.

Az ajánlatok beadásának határideje **1891. évi február hó 28-ik napjának délelőtti 12 órája.** Elkésve érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatok ugyanazon napon d. u. 3 órakor nyilvános tanácsülésen fognak felbontatni.

Az ajánlatok kellően lepecsételve és bánatpénzzel ellátva Kolozsvár sz. kir. város tanácsához nyújtandók be a következő felirattal: „Ajánlat a Kolozsvártt építendő posta és távirat igazgatósági palota építési munkáinak elvállalására.”

Az ajánlatokhoz az előirányzott összegnek 5%, vagyis 8123 frt 35 kr. készpénzben vagy bérleti árfolyam szerinti értékpapirokban, esetleg megfelelő értékű kolozsvári pénztárczai betéti könyvben **bánatpénzzel** mellékelendő.

A városi mérnöki hivatalban d. e. 9—12 és d. u. 3—5 óráig bármikor megtekinthetők az építésre vonatkozó tervek és költségvetések, melyekről ugyanott másolatokat lehet készíteni.

Az árlejtési és építési feltételek, melyek egyszersmind szerződési pontozatokul szolgálnak, Svaseina Géza városi tanácsos urnál a hivatalos órák alatt bármikor megkaphatók.

Kolozsvár sz. kir. város tanácsának 1891. évi január hó 27-én tartott üléséből.

ALBACH GÉZA,
kir. tanácsos, polgármester.

Sz. 1456—1890. v. k.

123. (1—1)

Árverezési hirdetmény.

A városi kir. járásbírósnak 1890. évi december hó 31-én kelt 18886. sz. a végzése folytán a Loser testvéreknek Weinrich János elleni 46 forint 28 kros ügyében 1890. évi november hó 28-án bíróságra lefoglalt és 466 frt 60 krosra becsült üzleti berendezés, vasca és több árucikk elárverezésére határnapul **1891. évi Február hó 6-án délelőtti 10 óra** tüzetik ki alperes üzlethelyiségébe, miről felek értesítettnek oly hozzáadással, hogy elsőbbségi bejelentéseiket alólírtnál szóval vagy írásban beadni el ne mulasszák.

Kolozsvártt, 1891. évi Január hó 20-án.

LICHTENSTEIN JÓZSEF,
kir. bír. végrehajtó.

Sz. 337—1891.

110. (3—3)

Pályázati hirdetmény.

Szász-Régen r. t. városban az üresedésbe jött **kéményseprői hely** betöltése végett a ministeri megengedett szabályrendelet 1. § értelmében ezennel pályázat nyitattik.

A kéményseprő javadalmazása:

- 1) A városi pénztárból évi **35 frt 70 kr.** fizetés; továbbá:
- 2) egy kisebb kémény sepréseért 10 kr.
- 3) egy orosz kéményért, földszint 16 „
- 4) egy nagy kémény sepréseért az első emeleten 16 „
- 5) egy orosz kéményért az első emeleten 16 „
- 6) egy nagy kémény sepréseért a második emeleten 16 „
- 7) ugyanott egy orosz kéményért 20 „
- 8) egy öntött kemence és csövei sepréseért 18 „
- 9) egy főző kemence és csövei sepréseért 10 „
- 10) ennek seprése és csövei egész kiégetéseért 25 „
- 11) egy kémény kiégetéseért földszinten 30 „
- 12) egy vagy két emeleti kémény kiégetéseért 1 frt
- 13) egy új mézszálatu kémény kitakarításáért 40 kr.

Az ezen helyre pályázni óhajtok felhivatnak nagykorúságukat, képesítésüket (ipar-törvény 48. §), erkölcsi magukviselkedésüket és józanságukat kitüntető bizonyítványokkal felszerelt folyamodványukat az alólírt tanácsnál legkésőbb **1891. évi február hó 28-ig** bezárólag benyújtani.

Később beérkező folyamodványok tekintetbe vétetni nem fognak.

Szász-Régen város tanácsának 1891. évi január hó 30-án tartott üléséből.

KÖZGYÜLÉSI MEGHÍVÓ.

A tordai kisegítő takarékpénztár részvénytársulat

XXIV-ik évi rendes közgyűlését

1891. évi Február hó 15-én délelőtti 9 órakor

a városi közgyűlési teremben tartja meg, melyre a részvényes tagok tisztelettel meghívotnak.

Napirendre kitűzött tárgyak: 113. (3—3)

- a) Igazgató választmány jelentése.
- b) Felügyelő választmány múlt évről jelentése, ennek alapján a mérleg megállapítása, a nyereség meghatározása s a felmentvény megadása.
- c) Az alapszabályzat 34. és 55. §§-ai szerint 3 igazgató-sági tag s 5 napbiztos kiegészítésével új tagok választása s múlt évi halálozás folytán üresedésbe jött egy napi biztosi hely betöltése.
- d) Közgyűlésről vezetett jegyzőkönyv hitelesítésére egy bizottság kiküldése.

Az alapszabály 22. §-a szerint közgyűlésen csak igazoló jeggyel vehetni részt, mely a törzskönyvről szóló okmány előmutatására február hó 13-án és 14-én déltől 3-tól 5 óráig az intézet helyiségében szolgáltatnak ki.

Kelt Tordán, 1891. évi február hó 1-én.

Az igazgatóság.

Kiadó vendéglő-helyiség Kolozsvártt.

Egy téli nyári üzlet
tekepályával együtt kiadó vagy eladó

jó forgalmi helyen

április 1-ére vagy előbb is.

Hol? megmondja a kiadóhivatal.

127. (1—*)

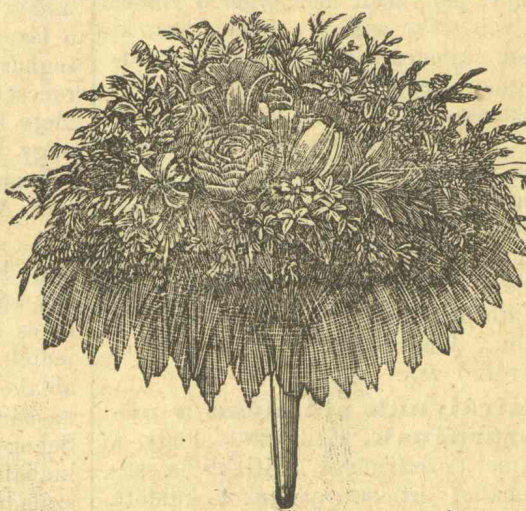
ZOBÁTZ FERENCZ

erdélyrészi első és legnagyobb kertészeti telepe

KOLOZSVÁRTT,

a borjumáli hídán, saját kerti helyiségében.

Virágáru csarnoka: Főter, Báró Wesselényi-ház.

Elvállalok minden időszakban s bármely időben megrendeléseket élő virágokból a legszebb, új divatu s izléssel kötött bál-, menyasszonyi-, kézi- és mellcsokrokra, bármennyű koszorúra, füzérekre stb. stb. A csokrokat a finomabb és egészen új divatu papír-, atlasz- vagy selyem-tartókba kötöm, — a melyekből gyári raktárt tartok.

A koszorúk kívánat szerint bármely színű selyem szalaggal, arany- vagy ezüst-nyomatással készíttetnek. — Ezen kívül nénapokra és tisztelet-ajándékokra igen alkalmas kosarakból is gyári raktárt tartok.

Videki megrendelőknek is a figyelmébe ajánlom üzletemet, mivel — mint eddig — úgy ezután is minden időben, gyorsan, gondosan s a legnagyobb pontossággal és utána járással teljesítem a megrendeléseket.

Teljes tisztelettel

ZOBÁTZ FERENCZ,
mű- és kereskedelmi kertész

100. 2—3)

ERDELY GYÓGYKINCSE!!!

K.-IMPÉR-REPÁTI

rendkívül szénsavdús és legtisztább égvényes gyógy-savanyuvíz

AZ ÉGVÉNYES SAVANYUVIZEK GYÖNGYE!

natrium bicarbonát	4,3241 gr
litiám	0,0261 „
borsavas natrium	0,1124 „
összes szénsav 2007 kc	3,9449 „
nem illó alkatrészek	4,2825 „

Megbecsülhetetlen gyógyhatásu a légzőszervek betegségei, vesé- és gyomorbajokban, a húgyszervek összes bántalmánál stb.

Páratlan oldószer!
Legkitűnőbb diuretica!

Savának szelíd hatásánál fogva, az étrend szabályozása nélkül is, bárki által folyton élvezhető.

Rendkívül dús szénsavtartalmánál fogva — igen kellemes és tartós íze, valamint a nyelvre ható éles csipőssége folytán — a legkedvesebb üdítő ital.

Legegészségesebb és legkellemesebb borvíz a savanyuvizek pezsgője!

A „repáti” savanyuvíz, ezen természet és tisztaság — a maga nemében bármely ritka — ásványvíz-kincs, minden észszerű lónak úgy is mint élvezeti, úgy is mint gyógyulási a belső szervek összes bántalmait ellen lelkiismerettel a legmeglehetőbben ajánlható.

Csupán egyszeri kisértet elegendő a fenti ismertetés becsületeszerű beigazolására! A „repáti” savanyuvíz mindig friss és teljesen mintaszéri töltésben kapható KOLZSVÁRTT: id. J. B. MISSELBACHER ur kereskedésében és minden nevezetesebb vendéglőben továbbá megrendelhető saját széküldési raktárában BRASSÓBAN.

Tisztelettel

68. (6—50)

a „repáti” gyógyforrás kezelője: **György József**

!!ÚJ ÓRÁS ÜZLET!!

Van szerencsénk a n. érd. közönség szíves tudomására hozni, hogy **Kolozsvártt, hid-utca 2. szám alatt a**

Popovits Ernő-féle órá-üzletet átvettük

és a mai kor igényei szerint berendezve

DUNKY BÉLA és Társa

czég alatt megnyitottuk.

Raktárunkban dús választék van mindenféle arany- és ezüst női- és férfi órákban, valamint inga-, franczia-, asztali-, fali-, irodai-, szalon-, ebédlő- és ébresztő órákban, a legpontosabban szabályozva, 2 évi jótállás mellett adatnak el.

Elvállalunk minden nemű óra-javításokat lelkiismeretes és pontos kivitellel, jótállással.

Videki megrendelések pontosan és legnagyobb figyelemmel, lelkiismeretesen eszközöltetnek, jótállással.

A n. érd. közönség szíves pártfogását kérve, maradunk

kiváló tisztelettel

107. (2—6)

Dunky Béla és Társa.

A görögtemplom-utczában,

a templommal szemben, 1. szám alatt levő

6 szoba és konyhából álló ház,

az ahhoz tartozó terjedelmes **gyümölcsös kerttel**

április hó 1-sejétől kezdve kiadó.

Értekezhetni levél útján alólírt tulajdonossal:

Ránta László,

121. (1—3)

t. bír. Beszterczén.

Bérbe adandó Deésen

Európa szálloda

folyó évi május hó 1-től kezdve

több évre.

Értekezhetni levél által alulírt tulajdonossal Gyulatelke, utolsó posta Szék.

NALÁCZY FARKAS.

114.

(2—6)

Megvételre kerestetik

egy

100—150 holdas,

legalább

középminőségű birtok.

Ajánlatok a kiadóhivatalhoz.

117. (2—2)